

GLASS/STEAGALL: Kampen for Glass-Steagall breder sig i Europa

20. juli ? I Italien, Sverige og Danmark skete der i juli måned fremskridt i kampen for at gøre en ende på finansoligarkiets kontrol over de stadig ikke suveræne nationers økonomi, med offentlige tiltag fra politiske partier, parlamentarikere og fagforeninger, der gik sammen med organisationer, der er tilsluttet LaRouche, i disse lande, idet de udvidede deres bestræbelser for at indføre love i stil med Glass-Steagall.

Det almene, italienske Fagforbund (CGIL), Italiens mest ærværdige fagforbund med 6 mio. medlemmer, udgav den 3. juli et »Manifest for Gode Finanser«, der krævede bankopdeling i Glass-Steagalls ånd. 12. juli erklærede CGIL-generalsekretæren i Siena, Claudio Guggiari, »Vi er dybt overbevist om, at vi behøver stærkere regler for finansstruktur og derivater, for reformer af tilsynsmyndigheder og bankpraksis, og for adskillelsen af kommercielle banker og investeringsbanker.« Som et specifikt eksempel rapporterede de lokale medier i Siena, at Guggiari krævede en opdeling af den kriseramte Monti dei Paschi di Siena (MPS) i en kommerciel bank og en investeringsbank. MPS, der grundlagdes i 1472, er verdens ældste bank, og den tredjestørste bank i Italien.

Ligeledes 12. juli blev et tredje Glass/Steagall-lovforslag introduceret i det italienske Senat, i tillæg til de to lovforslag, der nu er introduceret i Deputeretkammeret. Det seneste lovforslag, S. 820, introduceredes af senator Massimo Bitonci fra Lega Nord, og blev støttet af samtlige 16 medlemmer af Lega-gruppen. Ifølge EIR's kilder, vil medlemmer af Senatets Finanskomite skubbe på for at få en hurtig debat om de forskellige Glass/Steagall-lovforslag, som kan begynde, når en femtedel af komiteens medlemmer kræver det.

Skandinavien åbner en Glass/Steagall-flanke

Også i Skandinavien er fremstødet for Glass-Steagall ved at vinde fodfæste.

I Danmark er Frank Aaen, den skarpeste kritiker af finanssektoren i Folketinget, som også har været formand for Folketingets nu opløste politisk-økonomiske udvalg, kommet frem med en stærk erklæring til fordel for Glass-Steagall. I en timelang debat på »Folkemødet«, landets offentlige, politiske møde på øen Bornholm den 13.-16. juli, spidde Enhedslistens Frank Aaen direktøren for Den danske Bankforening, Jørgen Horwitz, og krævede statskredit til produktiv investering.

På forespørgsel af det danske Schiller Instituts næstformand, Michelle Rasmussen, om han ville introducere et Glass/Steagall-lovforslag i Folketinget, svarede Aaen, » *fra slutningen af 20'erne og helt op i 90'erne, havde vi ingen store internationale finansielle kriser, fordi man havde Glass/Steagall-lovgivning i alle lande, der gjorde, at man ikke havde de der mastodonter, som blandede pension og forsikring og spekulation og almindelig bankvirksomhed.*«

Aaen revsede Horwitz' banker: » ? *[Problemet er at] man ikke investerer, fordi man tror det er en god investering, at det ikke er, fordi man synes, at det her er godt med hensyn til økonomien, beskæftigelsen, samfundets udvikling, men at man kun tænker på, om man måske ved at sælge, eller ved at købe, og gøre det igen flere gange om dagen, at score en lille bitte gevinst.*«

Fra Sverige flankerede Europæisk Arbejderparti (EAP), der er tilknyttet LaRouche, en bureaukratisk begæring fra EU-kommissionen om »Samråd om reformering af strukturen i EU's banksektor«, der stillede 11 spørgsmål på den mest abstrakte måde, uden noget »værdi-indhold«, såsom: »Mener De, at et EU-forslag med hensyn til en strukturreform er nødvendig? Hvilke eventuelle fordele eller ulemper er der?«. Til dette svarede EAP's repræsentant med en hårdtslående oversigt over den aktuelle krise, dens årsager og hvad der kræves, inklusive henvisninger til, så vel som den fulde ordlyd af H.R. 129, Lovforslag om en tilbagevenden

til klog og forsigtig Bankpraksis i det amerikanske Repræsentanternes Hus, der nu har 70 medstillere. Som EAP bemærkede som svar på EU-kommissionens anmodning om »Identificering af besvareren«: »EAP arbejder aktivt på at genlancere Roosevelts økonomiske politik i Europa, begyndende med en opdeling af bankerne i overensstemmelse med Glass/Steagall-loven af 1933, med det formål at generhverve den bemærkelsesværdige vækst i den fysiske økonomi, som Vesteuropa opnåede, indtil politikken med kontrolleret disintegration [af økonomien] blev lanceret af organisationer som Den trilaterale Kommission, Romklubben og Verdensnaturfonden?«

Destinations URL: <http://www.schillerinstitut.dk/drupal/node/949>